

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

KỶ 61

Chủ giảng: pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 02/02/2007

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Chư vị pháp sư, chư vị đồng học, xin chào mọi người. A-di-đà Phật! Hôm nay có 70 câu hỏi, rất nhiều vấn đề, chúng ta vẫn phải theo thứ tự. Trước hết là câu hỏi của đồng tu Hồng Kông, có 5 câu hỏi.

Hỏi: Câu hỏi đầu tiên, đệ tử thích trang điểm, rất chú trọng đến việc phối hợp quần áo, đây có phải là tâm tham không? Con phải nên làm thế nào mới tốt?

Đáp: Vấn đề là ở chỗ bạn có tâm tham hay không, nếu không có tâm tham thì rất tốt, thế thì giống như Bồ-tát. Bạn xem Bồ-tát trang điểm cũng rất xinh đẹp nhưng các ngài không có tâm tham. Vì sao Bồ-tát phải trang điểm đẹp như vậy? Là vì để tiếp dẫn chúng sanh, là phương tiện tiếp dẫn chúng sanh. Trên kinh Phật nói với chúng ta, Bồ-tát muốn thành Phật, trước khi thành Phật thì phải dùng thời gian 100 kiếp để tu tướng hảo, tu 32 tướng tốt 80 vẻ đẹp. 32 tướng là quả báo, quả thì ắt có nhân. Ví dụ như trên kinh nói với chúng ta, tướng lưỡi rộng dài của Phật, lưỡi của chúng ta thè ra không liếm đến mũi, lưỡi của Phật thè ra có thể che cả mặt. Tướng hảo này là do tu gì mà thành? Đòi đòi kiếp kiếp không vọng ngữ, Phật nói với chúng ta, ba đòi không vọng ngữ thì đầu lưỡi của bạn có thể liếm được đến mũi, là ba đòi. Nếu ba đòi của bạn có vọng ngữ thì tướng này sẽ không có. Cho nên dùng thời gian 100 kiếp để tu tướng hảo, vì sao vậy? Con người thích tướng hảo, nhìn thấy tướng hảo thì họ sẽ đi theo các ngài, cho nên Phật dùng tướng hảo để tiếp dẫn chúng sanh. Tướng hảo không khác nhiều với trang điểm đúng không? Cho nên phải hiểu đạo lý này, không phải là vì chính mình, mà là vì tiếp dẫn chúng sanh. Vì để cho hết thảy chúng sanh thấy được thì sanh tâm hoan hỷ, là vì điều này, đây là phương tiện độ chúng sanh.

Sau khi bạn hiểu đạo lý này rồi thì đây là bạn tiếp dẫn chúng sanh, do đó đệ tử Phật chúng ta nhất định phải chú trọng oai nghi. Nếu học Phật mà học thành luộm thuộm, người ta vừa nhìn thấy đều không hoan hỷ, vậy thì không thể học Phật, bạn xem học Phật rồi đều giống như thế. Người ta đều sợ, sợ đến vậy, đó là sai lầm. Cho

nên có rất nhiều người tu khổ hạnh, Phật đều không tán thành, ở trên kinh Phật nói không tu khổ hạnh vô ích, sự khổ hạnh đó không có lợi ích. Hết thấy đều là suy nghĩ vì lợi ích chúng sanh, đây là chính xác.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, trong Cảm Ứng Thiên nói không được “vô có cắt may áo quần”, nhưng đệ tử ở trong mười năm nay vẫn huấn luyện một thợ may nhỏ sống ở Trung Quốc Đại Lục, chuyên môn may quần áo cho đệ tử và bạn bè của đệ tử, nếu như không làm như vậy thì thu nhập của thợ may nhỏ này cũng sẽ bị giảm xuống, có thể ảnh hưởng đến sinh kế của họ, phải nên làm sao cho tốt?

Đáp: Phạm vi của “cắt” rất lớn, không nhất định là chuyên nói về quần áo, ngay cả cắt tỉa hoa cỏ cây cối đều là ở trong cắt xén, cho nên phạm vi này rất lớn. Không nên vô có, vô có là nói quá dư thừa, không phải thứ thật cần thiết, ví dụ như trong xã hội hiện nay, lúc giao tiếp ở trong xã hội thượng lưu đều phải mặc lễ phục, đó chính là điều tất yếu. Đồng thời, ví dụ như lễ phục, hiện nay tôi cũng không rõ lắm, đại khái là những thứ theo trào lưu, dường như một, hai năm sau thì không phổ biến nữa, bạn cũng phải làm lại. Nếu chân thật hiểu được Phật pháp, hiểu rõ đạo lý này, chính mình có loại năng lực này thì lễ phục của chúng ta đã làm và dùng được một lần rồi thì có thể tặng cho người khác. Bởi vì rất nhiều người có nhu cầu, họ không nhất định phải lãng phí, đây đều là thuộc về bố thí; khi mình cần dùng thì có thể tự mình may lại. Nếu như năng lực kinh tế kém một chút, lễ phục này của ta có thể giữ lại, có thể sử dụng được rất lâu. Đây đều là từ trên hoàn cảnh của mình, năng lực kinh tế của mình mà xem xét. Cho nên, Phật pháp là viên dung, không phải là chấp trước ở ngôn từ. Phật dạy chúng ta không nên chấp trước lời nói, không nên chấp trước danh tự, không nên chấp trước tâm duyên, nhất định phải hiểu ý của ngài. Hiện nay gọi là khéo học khéo dùng, ở trong Phật pháp có thể được pháp hỷ, pháp hỷ sung mãn.

Hiện nay quần áo cũng vô cùng quan trọng, chúng ta xem thấy rất nhiều lãnh đạo của Trung Quốc ở nước ngoài đều mặc đồ tây, tôi xem thấy rất không thoải mái. Vì sao vậy? Đồ tây rất khó chịu, rất nhỏ, trói chặt cả thân, đâu có thoải mái như trang phục nhà Đường của Trung Quốc! Cho nên tôi khuyến khích trang phục nhà Đường, mọi người đều mặc trang phục nhà Đường. Lần đầu khi tôi đến Paris dự hội nghị, tôi cũng mặc trang phục nhà Đường, cái này phải nên đề xướng. Người Trung Quốc chú trọng nhất là sự thoải mái, lấy cái này làm đệ nhất, những thứ đẹp đẽ khác

làm thứ yếu, thoải mái là ưu tiên số một. Mặc vào không thoải mái, bó buộc tù túng thì cái này chắc chắn có hại đối với cơ thể.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, đệ tử có thù hận với mẹ và cha dượng không thể buông xuống, họ hại cả đời này của con, hại chết con cái của con. Xin sư phụ giới thiệu cho con một pháp môn hoặc một bộ kinh, giúp con có thể buông xuống thù hận.

Đáp: Tụng kinh Vô Lượng Thọ là được, tụng kinh Vô Lượng Thọ, tụng kinh Thập Thiện Nghiệp, hoặc là kinh Địa Tạng đều tốt, phải tụng trong thời gian dài. Hơn nữa phải nghe nhiều, mấy bộ kinh này đều có kèm theo đĩa giảng. Phải nghe nhiều, không được nhớ oán hận, phải biết người ta đối đãi với chúng ta không tốt, hoặc là sỉ nhục, hoặc là làm tổn hại, chúng ta là người chân thật hiểu rõ, gặp phải việc này, trong tâm tuyệt đối không có oán hận. Biết là họ do một niệm bất giác, đành cười trừ cho qua, là do một niệm bất giác. Vì sao vậy? Hết thấy chúng sanh vốn dĩ là Phật. Họ vốn dĩ là Phật. Vì sao lại làm ra sự việc này? Là do ý niệm bất giác. Nếu họ một niệm giác ngộ rồi thì sẽ không làm việc bất thiện, sẽ không có ý niệm bất thiện. Phạm là có ý niệm bất thiện, làm việc bất thiện, đều là do một niệm bất giác, một niệm mê hoặc. Nhưng sự bất giác, mê hoặc đó, tạo nghiệp rồi sẽ có quả báo, cho nên sau khi bạn thấy rõ ràng rồi thì sẽ không tính toán với họ nữa.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, xin hỏi ăn đồ ăn, trái cây đã cúng cho Phật Bồ-tát thì có thể giúp thân thể mãi mãi khỏe mạnh, tướng mạo mãi mãi đoan chánh, mọi việc thường được phù hộ như ý không ạ?

Đáp: Cái này mà dễ làm thì khi Phật độ chúng sanh đều để cho họ cúng một chút đồ ăn, mọi người ăn vào tất cả đều có được thành tựu, vậy thì hà tất phải dùng thời gian một trăm kiếp để tu tướng hảo? Bạn liền hiểu được, điều này chẳng liên quan gì đến sức khỏe, đến tướng mạo đoan chánh, đến mọi sự như ý, hoàn toàn không liên quan. Phải hiểu được điều này. Nếu học Phật như vậy thì đã mê tín rồi. Bạn muốn thân thể khỏe mạnh, Phật nói rồi, phải tu bố thí vô úy, muốn tướng mạo đoan chánh thì niệm niệm của bạn là thiện tâm, vì sao vậy? Tướng tùy tâm chuyển. Tâm thiện thì tướng mạo sẽ thiện, tâm tốt thì tướng mạo sẽ tốt, tướng tùy tâm chuyển, thể chất cũng tùy tâm chuyển, chính là cơ thể bạn mạnh khỏe cũng theo ý niệm mà chuyển.

Chiều nay tiến sĩ Chung nói với tôi một việc, ông nói có một người bạn, tuổi tác kém hơn ông ấy một chút, đang sống ở Sán Đầu, đã bị bệnh. Ông ấy nghe tôi giảng kinh không ít năm, vô cùng tin tưởng Phật Bồ-tát. Ông bị bệnh ung thư, là khối

u ác tính, khối u này bao lớn? Lớn cỡ như quả trứng gà vậy. Phát hiện rất lâu rồi, nhưng ông không đi khám bác sĩ, ông ở nhà niệm Phật. Ông đã nghĩ rằng, bệnh này cũng là oan thân trái chủ, đối với oan thân trái chủ không được khai đao, không được dùng dao kéo để giết họ nữa, hy vọng dùng Phật pháp để hoá giải. Đến sau cùng khi rất nghiêm trọng, không có cách gì, ông bị bất tỉnh, người nhà đưa ông đến bệnh viện. Bệnh viện cũng kiểm tra thấy nó lớn như vậy, bác sĩ đều rất kinh ngạc, lớn đến như vậy, con người không thể nào sống được, đáng lẽ ông đã chết từ lâu rồi, phải nhanh chóng phẫu thuật. Nhưng ông vẫn kiên trì, vẫn cố kéo dài, lại kéo dài thêm được mấy ngày. Ông đã nói với oan thân trái chủ, ông nói nếu oan thân trái chủ các bạn thật sự muốn mạng của tôi thì tôi chết là xong; nếu hai bên chúng ta có thể hoá giải thì bạn hãy nhanh chóng để cho tôi hồi phục lại.

Đại khái oan thân trái chủ cũng đã đồng ý, cho nên sự đau khổ của ông ấy đã giảm nhẹ đi, ông vẫn kiên trì không muốn phẫu thuật, nên đã về nhà. Về nhà dưỡng được một, hai tuần, dường như tình hình sức khoẻ thân thể càng ngày càng tốt, khi đi tái khám thì không còn nữa. Bác sĩ thấy rất kỳ lạ, họ nói tôi không thể nào sai sót được, lại đem ảnh chụp trước đây ra xem lại, khối u đang lớn như vậy mà. Lần này chụp không còn nữa. Đây là ví dụ rất hay, chính là dùng ý niệm, thiện niệm của chính mình để hoá giải oan thân trái chủ. Tôi đã nói với ông ấy, tôi nói ông phải viết ra, viết sự việc này ra để cung cấp cho mọi người làm tham khảo, cho mọi người sinh khởi tín tâm.

Khi xưa chúng tôi ở nơi này giới thiệu cho các vị tiểu viện Sơn Tây, có 40 người, đại đa số đều là tình trạng này. Bác sĩ đã buông xuôi điều trị, nói với họ thọ mạng nhiều lắm chỉ ba tháng, không qua nổi ba tháng. Họ cũng buông xuôi trị liệu, về nhà tụng kinh Địa Tạng, niệm Phật. Niệm suốt ba tháng thì không việc gì, càng niệm càng tốt, bốn, năm tháng sau đi kiểm tra thì không còn nữa, đều cảm thấy là kỳ tích. Đây không phải là kỳ tích, mà là tín tâm, tín tâm quan trọng hơn bất cứ thứ gì. Nếu bạn tin tưởng bạn vốn dĩ là Phật thì một đời này của bạn rất có thể sẽ đi làm Phật, bạn không tin thì không có cách gì. Cho nên pháp thế gian hay xuất thế gian đều do tâm hiện, kinh Hoa Nghiêm nói tâm hiện thức biến, vạn pháp duy tâm, duy tâm sở hiện, duy thức sở biến, cho nên cảnh tùy tâm chuyển. Thân thể của chúng ta là cảnh giới, là tùy tâm chuyển. Tâm của bạn khoẻ mạnh thì thân thể của bạn nhất định khoẻ mạnh; thân thể của bạn có bệnh thì trong tâm nhất định đã xuất hiện vấn đề. Vì sao vậy? Trong tâm có tam độc, có tham sân si mạn, cái này sẽ gây ra

bệnh. Nếu tham sân si mạn trong tâm đoạn rồi, vọng tưởng phân biệt chấp trước giảm nhẹ rồi, thì đâu có đạo lý không khoẻ mạnh! Phải hiểu đạo lý này thì mới được. Đây là điều Phật dạy chúng ta, cho nên không được mê tín.

Thức ăn cúng dường cho Phật Bồ-tát phải đơn giản, phải sạch sẽ, trên sự thật thì Phật Bồ-tát không ăn chúng, lẽ nào các ngài ăn đồ của chúng ta! Đây là biểu thị một chút tâm cung kính, cúng dường của chính chúng ta đối với các ngài. Cúng dường là ý nghĩa này, không phải là các ngài thật sự muốn ăn.

Hỏi: Câu hỏi thứ năm, đệ tử ở đạo tràng làm nghĩa công, nhìn thấy người phụ trách đạo tràng thường đem những đồ đã cúng Phật Bồ-tát chỉ phát cho những nghĩa công mà họ thích, khiến cho những nghĩa công khác, gồm cả bản thân con, đều cảm thấy rất khó chịu, xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Điều này tôi đã chuyển lời thay cho bạn, hy vọng tương lai họ phân phối bình đẳng cho mọi người, không có tâm phân biệt thì mới được. Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu nước Anh, có bốn vấn đề.

Hỏi: Câu hỏi thứ nhất, đệ tử cảm thấy kết hôn sanh con sẽ chướng ngại tu hành, nhưng người nhà phản đối quyết liệt cách nghĩ không kết hôn. Xin hỏi, nếu đệ tử kiên trì độc thân tu hành cho tốt thì liệu có trái với lệnh của cha mẹ, thuộc về hành vi bất hiếu không?

Đáp: Sự việc này rất khó nói, từ xưa đến nay “thanh quan khó đoạn việc nhà”, điều này phải xem hoàn cảnh trong nhà bạn, hoàn cảnh gia đình. Nếu nhiều anh em thì không vấn đề gì; nếu bạn là con một thì việc này rất khó nói. Con một thì phải làm thế nào? Tốt nhất là sau khi kết hôn sinh con rồi bạn hãy xuất gia tu hành, đây là cách hay. Nói chung, đã có thế hệ sau ở trong nhà rồi thì việc này dễ ăn nói hơn. Nếu không người thế gian nói chung nhìn thấy rất nặng nề. Nếu bạn có anh em, anh em của bạn có con cái, vậy thì có thể nói được thông, bạn chuyên tâm tu đạo, dần dần người nhà đều có thể hiểu rõ, đều sẽ thay đổi quan niệm, sẽ ủng hộ bạn, tán thành bạn. Khi họ không hiểu rõ thì nhất định phải nhẫn nại, phải có trí tuệ, dùng phương tiện thiện xảo để dẫn dụ. Biết được điều quan trọng nhất là hiểu rõ chân thật tướng của con người ở trong thế gian. Con người ở thế gian trở thành người một nhà, như Phật đã nói, đều là duyên phận trong đời trước, báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ. Nếu rõ ràng rồi thì tâm của bạn liền bình lặng, sẽ không có chấp trước, đều là loại quan hệ này.

Người Trung Quốc xem trọng thế hệ sau, đặc biệt là nhà Nho nói: “bất hiếu hữu tam, vô hậu vi đại”, đã xem sự việc này rất nặng nề. Nhưng câu nói này tôi có cách giải thích mới, giải thích của tôi không giống với người xưa, tôi nói “vô hậu vi đại” không phải là nói con cháu của bạn thật nhiều, đây là một việc lớn quan trọng nhất, không phải vậy. Trong số con cháu của bạn có truyền nhân không? Gia đình, bạn xem có gia đạo, có gia nghiệp, có người kế thừa hay không? Mà con cháu nhiều đi nữa, không có người có thể kế thừa thì không thể gọi là vô hậu vi đại, quan trọng nhất chính là người kế thừa. Kế thừa đạo của ta, kế thừa gia nghiệp, không nhất định là con cái của chính mình, người thân bạn bè của bạn đều có thể. Ví dụ như hiện nay bạn kinh doanh công ty, người kế thừa công ty không nhất định là con cháu của mình, bồi dưỡng ra một nhân viên ưu tú có thể để họ kế thừa, ngay trong bạn bè cũng có thể kế thừa, không nhất định phải là con cái. Công ty đời đời truyền xuống, việc này tốt, vậy mới gọi là sự nghiệp. Chính mình cả đời làm được huy hoàng đi nữa, sau khi chết rồi con cháu không thể kế thừa, sau khi chết rồi công ty lập tức bị con cháu bán đi, tài sản đều chia ra hết. Chia ra rồi còn kiện tụng, anh chị em đều biến thành thù địch, vậy thì không được, thật sự là rất không tốt. Cho nên phải hiểu rõ đạo lý này, lời người xưa nói ý nghĩa rất sâu xa, xem chúng ta giải thích thế nào.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, làm thế nào mới có thể tiêu trừ nghiệp chướng?

Đáp: Tiêu trừ nghiệp chướng quan trọng nhất là sám hối, biết chính mình làm sai rồi, sám hối quan trọng nhất chính là “sau không tạo nữa”. Sám hối rồi, mai lại tạo tội nữa, vậy thì không được, như vậy vĩnh viễn không tiêu được. Người hỏi vấn đề này cũng rất nhiều, sau không tạo lại nữa. Giống như học trò của Khổng tử là Nhan Hồi, Khổng tử chỉ tán thán vị học trò này, vị học trò này tốt ở chỗ nào? “Không phạm lỗi hai lần”, lỗi lầm chỉ có một lần, ông sẽ không tái phạm lại lỗi cũ. Đó chính là chân thật cầu sám hối, biết được lỗi lầm thì ông sẽ không tạo lại nữa.

Ngoài ra, tu định có thể tiêu nghiệp chướng, định có thể tiêu nghiệp, định là tâm thanh tịnh. Nếu là tiểu định thì chế phục được nghiệp chướng, không khởi tác dụng, chế phục được; đại định thì mới có thể tiêu, đại định là định đến mức nào? Là định ở tầng thứ chín mà A-la-hán chứng đắc. Các ngài đã tiêu trừ được nghiệp chướng trong lục đạo của chúng ta rồi, cho nên các ngài không đến lục đạo nữa, nhân trong lục đạo không có nữa. Thiên định thế gian, tứ thiên bát định, bạn có thể sinh đến cõi trời phi tướng phi phi tướng xứ, cái định đó chỉ là phục, cũng chưa thật sự tiêu trừ nghiệp chướng, chỉ là chế phục. Nhưng đến khi định công mất đi rồi thì

không phục nổi nữa, nghiệp chướng lại hiện tiền, chính là phiền não tập khí lại hiện tiền. Cho nên, tu định tiêu nghiệp chướng có phục đoạn, có chân thật đoạn diệt. Sau khi trí tuệ khai rồi thì đó là chân thật tiêu trừ. Cho nên trí tuệ là từ trong thiền định mà khai trí tuệ, thiền định đến công phu nhất định thì trí tuệ hiện tiền; trí tuệ hiện tiền thì nghiệp chướng thấy đều chuyển biến thành Bồ-đề, phiền não tức Bồ-đề, đó là thật. Cho nên học Phật, mục tiêu sau cùng là phải khai trí tuệ, không thể không khai trí tuệ, không khai trí tuệ thì không thể giải quyết vấn đề.

Hỏi: Thứ ba, chưa hoàn toàn làm được Ngũ giới Thập thiện, liệu có phải là không thể vãng sanh không? Có phải vừa mới đầu phát tâm niệm Phật thì phải làm được Ngũ giới Thập thiện không?

Đáp: Ngũ giới Thập thiện là căn bản của làm người, làm người còn chưa tốt, bạn nghĩ xem làm sao có thể đến Tây Phương Cực Lạc làm Phật? Sinh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc là đi làm Phật, nhất định phải biết điều này. Nhưng cũng không thể nói ngũ giới thập thiện của ta vẫn chưa tu tốt thì không thể vãng sanh được, lời này không thể nói. Vì sao vậy? Chúng ta xem thấy, người lâm chung niệm Phật, cả đời chưa từng tiếp xúc qua Phật pháp, không nghe đến Phật pháp, lúc lâm chung mới nghe thấy người ta dạy họ niệm Phật, họ niệm mấy tiếng Phật hiệu thì thật sự đã vãng sanh rồi. Đó là nguyên nhân gì? Trong chừng một khắc lúc lâm chung đó, bản thân họ đã buông xuống hết tất cả những ác nghiệp họ đã tạo, gọi là buông xuống đồ đao, lập địa Thành Phật. Họ chỉ nương vào một câu Phật hiệu này, đó gọi là chân sám hối, đây là sám hối vãng sanh. Ác nghiệp cả đời đã làm thấy đều sám hối, biết sai rồi, quay đầu là bờ.

Trong Tịnh độ Thánh Hiền Lục có ghi lại, trong Vãng Sanh Truyện có rất nhiều, chính tôi còn từng đích thân nhìn thấy. Tôi ở nước Mỹ nhìn thấy, tiên sinh Chu Quảng Đại, sống ở Washington DC nước Mỹ, chính là thủ đô của nước Mỹ, mở một tiệm làm bánh mì. Người rất tốt, là người tốt, cả đời chưa tiếp xúc qua Phật pháp, ông không tin tôn giáo. Đến lúc mạng chung, cũng là bị ung thư, cũng rất khổ sở, người nhà không có cách gì, mới tìm đến Phật giáo, chúng tôi ở nơi đó có một hội Phật giáo, đã tìm đến đạo tràng của chúng tôi. Đồng tu trong đạo tràng chúng tôi đã đi xem ông ấy, đã khuyên ông niệm Phật, nói với ông có thể giới Cực Lạc tốt hơn nhiều so với thế giới của chúng ta ở đây, chúng ta đều phải nên cầu sanh thế giới Cực Lạc. Ông nghe thấy rồi thì có thể tin tưởng, điều này khó có được, nghe rồi liền tin tưởng, liền niệm Phật. Kết quả khi niệm Phật, sự đau đớn của đã ông giảm bớt, ông

đã rất hoan hỷ, nói với người nhà, không cần tìm bác sĩ cho ông nữa, không cần tìm gì nữa, các vị thầy đều hãy giúp tôi niệm Phật. Ba ngày thì vãng sanh, ông còn chưa quy y, đây chính là thiện căn trong đời quá khứ, ngay trong đời này chưa tiếp xúc Phật pháp, lâm chung vừa tiếp xúc thì ông đã tin tưởng; có một số người tiếp xúc nhưng không tin tưởng nên không có cách gì. Hơn nữa đã thật làm, thật nghe lời, cho nên thoạt tướng vô cùng đẹp, khi đi thân thể mềm mại, không có mảy may sợ hãi. Đây là trường hợp do chúng tôi đích thân nhìn thấy.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, vì sao hiện nay rất nhiều người Ấn Độ không tin Phật pháp, mà tin vào Ấn Độ giáo và Hồi giáo?

Đáp: Đây là duyên phận. Bạn phải biết rằng bạn hiện nay tin Phật, trong đời quá khứ bạn có thể cũng đã tin Ấn Độ giáo, Hồi giáo rồi, đây là thật. Mỗi một người chúng ta ở trong lục đạo không biết luân hồi bao nhiêu lần, cũng đã từng làm người trong các chủng tộc, chúng ta cũng đã từng tin các tôn giáo. Cho nên đây là duyên không đồng, nói chung là gặp duyên không như nhau.

Hỏi: Tiếp theo đồng tu Malaysia có câu hỏi, họ có tám đề mục nhỏ. Chúng con phát tâm ở Penang y theo tư tưởng của Lão pháp sư xây dựng làng Di-đà, niệm Phật đường tinh tấn. Xin hỏi, tiếp theo có tám câu hỏi, niệm Phật đường này phải nên đặt tên thế nào?

Đáp: Việc đặt tên, thông thường lấy địa danh là được, có thể đại biểu cho khu vực này của các bạn, là dùng làng Di-đà Penang, niệm Phật đường Penang là được.

Hỏi: Thứ hai, nên có bao nhiêu vị công đức chủ thì phù hợp nhất?

Đáp: Công đức chủ phải nên là người bỏ tiền ra xây đạo tràng, cái này tùy duyên. Nếu bạn gặp được đại công đức chủ thì một mình họ xây dựng cho bạn là được rồi; nếu không gặp được người như vậy thì phải lập quỹ, đó là tập hợp sức mạnh của đại chúng, điều này phải xem duyên, không được miễn cưỡng.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, thành viên hội đồng phải nên có những điều kiện gì?

Đáp: Thành viên hội đồng chính là quản lý đạo tràng, có người nói nhất định phải là Phật tử, nhất định đã từng thọ Tam quy ngũ giới, Bồ-tát giới. Tôi không nghĩ như vậy, tôi ở Đài Loan, đại khái 30 năm trước, tôi xây dựng một quỹ giáo dục Phật-đà, đăng ký với nhà nước. Chủ tịch ở đây là do tôi tìm, khóa đầu tiên là tôi tìm. Tôi tìm những người nào? Tôi tìm người tin tưởng nhân quả báo ứng, bất kể họ có tin Phật giáo hay không, nhưng họ phải tin nhân quả báo ứng. Vì sao vậy? Họ ở trong

đó sẽ không làm chuyện tự tư tự lợi, họ sợ báo ứng. Người thọ Tam quy ngũ giới, thọ Bồ-tát giới rồi mà còn làm việc cá nhân danh văn lợi dưỡng, tôi xem thấy rất nhiều. Cho nên phương pháp tuyển chọn của tôi là người chân thật tin tưởng nhân quả báo ứng. Nhưng trong thời đại hiện nay, người chân thật tin tưởng nhân quả báo ứng cũng không nhiều. Cho nên đây là một phương hướng đáng để chúng ta suy nghĩ, chính là người chân thật nhiệt tâm hộ trì Phật pháp, không vì danh lợi của mình mà suy nghĩ, như vậy đạo tràng này sẽ như pháp.

Hỏi: Câu thứ tư là soạn quy tắc cộng tu như thế nào?

Đáp: Quy tắc cộng tu, đã là niệm Phật đường Tịnh độ tông, khi chúng tôi thành lập Học hội Tịnh tông có một bản duyên khởi. Trong bản duyên khởi đó có nói phương pháp tu hành, có thể làm tham khảo, tài liệu này rất nhiều Học hội Tịnh tông đều có. Trong kinh sách chúng tôi ấn tống, có một số cũng có kèm theo, có thể tìm để làm tham khảo. Ngoài ra, mỗi khu vực không như nhau, còn có quy định pháp luật không giống nhau, phải nên tôn trọng chế độ quốc gia, tôn trọng phong tục tập quán của địa phương, như vậy mới có thể chung sống hoà mục với mọi người.

Hỏi: Thứ năm, thời gian niệm Phật, nghe kinh phải nên phân chia như thế nào?

Đáp: Nhất định lấy niệm Phật làm chính. Theo kinh nghiệm nhiều năm của chúng tôi, niệm Phật, mỗi ngày nghe kinh không thể ít hơn 2 tiếng đồng hồ. Nghe kinh, hiện nay dùng phương pháp nghe kinh để xây dựng hiểu biết chung, kiến hòa đồng giải, không nghe kinh thì sẽ tùy thuận phiền não tập khí của chính mình, giữa người với người sẽ rất khó chung sống. Cho nên nghe kinh chính là giúp cho chúng ta hoá giải, hoá giải mâu thuẫn xung đột giữa đôi bên chúng ta. Đây là dùng phương pháp nghe kinh, đều nghe giáo huấn của Phật, vậy tương đối tốt rồi.

Hỏi: Tiếp theo hỏi, nghe bộ kinh nào mới tốt?

Đáp: Việc này phải xem duyên phận, cũng đừng miễn cưỡng. Đã là Tịnh độ tông, đương nhiên là lấy kinh điển Tịnh độ làm chính. Ngoài ra thì là những kinh điển liên quan đến Tịnh độ, có sự giúp đỡ đối với chúng ta. Nếu chân thật nói đến tinh tấn niệm Phật, tinh tấn niệm Phật chính là nhất môn thâm nhập, thông thường chúng tôi nói, nghe kinh Di-đà, nghe kinh Vô Lượng Thọ, đây là thích hợp nhất. Phải nghe giảng giải, nghe từng biến từng biến, nghe đi nghe lại, có chỗ tốt, có thể có chỗ ngộ.

Hỏi: Câu thứ bảy là nếu như niệm Phật biết trước ngày giờ, có thể ghi chép, quay phim để làm chứng chuyên được không? Có thể lưu thông không? Khi nào thì lưu thông?

Đáp: Điều này cũng không nhất định. Thật sự biết trước ngày giờ thì có thể ghi chép, nếu có thiết bị quay phim thì có thể làm. Cho đến việc lưu thông, phải xem nhân duyên, bạn đang ở Malaysia. Pháp luật quốc gia của Malaysia, bởi vì đây là đất nước Hồi giáo, chúng ta biết Hồi giáo Malaysia rất nghiêm khắc, đối với hoạt động tôn giáo khác đều hạn chế rất nghiêm. Phật tử chỉ có thể hạn chế ở trong chùa chiền Phật giáo, ở nơi khác đều không thể được, điều này nhất định phải tuân thủ, bạn lưu thông có hạn chế. Đến việc khi nào lưu thông, thì phải xem thời tiết nhân duyên, điều này không thể định cho nó được, vẫn là biết linh hoạt thì tốt hơn.

Hỏi: Thứ tám là trụ trì, hộ pháp cần có điều kiện thế nào?

Đáp: Trụ trì nhất định phải hiểu những quy củ này của đạo tràng, điều này nhất định phải đi học tập. Học hội Tịnh tông Malaysia rất nhiều, niệm Phật đường cũng rất nhiều, có thể đi xem thử, học tập nhiều, ở Kuala Lumpur có một số. Nếu như đến Trung Quốc, chùa Bách Quốc Hưng Long ở Trường Xuân, Trung Quốc là một đạo tràng niệm Phật, cũng có thể nói là đạo tràng tinh tấn niệm Phật. Nếu có thể đến nơi đó xem, tham gia Phật Thất của họ, Phật Thất của họ thông thường là mười Phật Thất liên tục với nhau, chính là 70 ngày, rất có thọ dụng. Đến nơi đó học rồi, đem phương pháp đó về Malaysia, vậy sẽ vô cùng thù thắng.

Hỏi: Hai câu hỏi tiếp theo là câu hỏi của đồng tu nước Mỹ. Câu hỏi đầu tiên, trước khi đệ tử bị ung thư, đã từng phát nguyện ăn chay trường, hiện tại vì người nhà phản đối, chỉ ăn mười ngày trai, xin hỏi có được không ạ?

Đáp: Tốt nhất vẫn là kiên trì, vì sao vậy? Khi thân thể không tốt, có đau bệnh thì ăn chay là khỏe mạnh nhất. Thức ăn thịt có rất nhiều virus gây bệnh, rất đáng sợ. Tôi xem qua những báo cáo này, ở trong nước tôi không biết rõ lắm, chúng tôi xem thấy là báo cáo ở Đài Loan. Đài Loan hiện nay nuôi gà, sáu tuần thì gà đã phát triển rất lớn, thì bán sạch rồi. Trước đây nuôi gà ít nhất cũng phải nuôi nửa năm, khoảng 10 tháng, nuôi heo thì từ nửa năm trở lên. Hiện nay, gà là sáu tuần, heo là hai tháng, bạn nói thịt đó làm sao có thể ăn? Thủy đều là thức ăn chăn nuôi, là hormon, chất hoá học, để cho chúng lớn thật nhanh. Không thể ăn, ăn rồi đều bị bệnh, quá đáng sợ. Cho nên hiện nay bán những thứ này, thật đúng như người xưa đã nói là mưu tài hại mạng, một chút tâm đạo đức cũng không có. Hiện nay bị bệnh không

được vào viện, không được uống thuốc, vì sao vậy? Đồ giả quá nhiều rồi, thuốc chẳng phải thật, là giả, uống rồi không có chỗ tốt, sẽ khởi tác dụng phụ, bạn nói xem đáng sợ biết bao! Hiện nay chúng ta gặp phải sự việc này, chỉ có niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, những ý niệm khác đều không có. Nếu thọ mạng vẫn chưa đến thì niệm Phật tự nhiên sẽ tốt, sẽ khôi phục lại khoẻ mạnh; thọ mạng đến rồi thì đi đến thế giới Cực Lạc, không có mảy may tham luyến, thế giới này quá đáng sợ rồi.

Hỏi: Thứ hai, trên đường lái xe ra ngoài gặp thấy động vật nhỏ chết rồi, phải nên làm thế nào mới tốt?

Đáp: Việc này phải xem tình hình, nếu điều kiện giao thông tốt, trước sau đều không có xe, cả đoạn đường rất dài không có xe, bạn có thể dừng xe ở bên cạnh, chôn con vật ở gần đó, niệm Phật hồi hướng cho nó, vậy thì rất tốt. Nếu điều kiện giao thông không cho phép, trước sau đều có xe, vậy bạn chỉ ở trên xe niệm Phật hồi hướng cho nó, bạn không thể xử lý nó được. Cho nên việc này cũng phải xem tình hình. Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu Trung Quốc.

Hỏi: Câu đầu tiên, chùa Cực Lạc nhận được Đại tạng kinh do hiệp hội tặng đến, đã xuất hiện kỳ tích, Đại tạng kinh nhiều lần phát ra ánh sáng êm dịu đẹp đẽ màu xanh, vàng, đỏ, trắng; tượng Tây Phương Tam Thánh khắc gỗ ở niệm Phật đường đột nhiên ở trước Đại tạng kinh phát ra dung mạo tím vàng. Họ có hai câu hỏi, xin hỏi đây là Đại tạng kinh Khải thị điều gì cho đệ tử Phật?

Đáp: Đúng thật là có Khải thị, Khải thị cho mỗi người mỗi khác, thiện căn phước đức nhân duyên của mỗi người không giống nhau. Nói chung đây là thoại tượng rất tốt.

Hỏi: Thứ hai là đệ tử đã đem cảnh tượng kỳ tích này chụp lại làm thành CD và ảnh, liệu có thể sao chép ra nhiều để cho Phật tử có duyên xem không?

Đáp: Có thể. Tôi còn chưa xem thấy, hy vọng bạn gửi cho tôi xem thử.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, đối với tổ tiên hoặc thần chủ đất, táo thần, cho đến hết thầy thần linh trong đền chùa, đều lấy lễ đầu sát đất như lễ Phật để lễ bái, xin hỏi như vậy có như pháp không?

Đáp: Không như pháp, bởi vì họ không dám gánh, không phải là bạn không thể làm, mà là họ không dám nhận lấy. Cho nên chúng ta đối với việc hành lễ, cung kính là hoàn toàn bình đẳng, nhưng ở trên hình tượng thì có sai khác. Bạn nói xem hiện nay kính lễ nhất, trong trường hợp nào hành lễ tôn kính nhất, hành lễ cúi sâu ba

lần, hành lễ phổ biến thông thường là cúi sâu một cái, điều này có thứ bậc. Cho nên lễ tiết, tiết là có tiết độ, không được quá đáng, cũng không được bất cập. Chúng ta lễ đầu sát đất là đối với Phật, đối với Bồ-tát, đối với thầy, có thể dùng cái này. Thông thường người bằng vai phải lứa cũng có thể, nhưng người bằng vai phải lứa thì lễ đáp trả, nhất định phải lễ đáp trả. Hơn nữa đó cũng không phải là bình thường, bình thường đa phần đều là xá chào. Cho nên, chúng ta đối quý thần là cung kính như nhau, chúng ta lễ bái 1 lễ là đủ rồi, thông thường là xá 3 xá, giống như thông thường chúng ta đều là xá 3 xá. Đối với Phật là đánh lễ 3 lễ, đối với những quý thần này thì đều là xá 3 xá, tâm cung kính là như nhau, khác biệt ở chỗ này.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, trước đây đệ tử làm Phật sự thời gian dài, hiện nay không đi nữa, thân thể bắt đầu có bệnh, thường xuyên mất ngủ cả đêm, hơn nữa mắt vừa mở ra thì nhìn thấy thứ trong hư không pháp giới, hiện nay tụng kinh, dập đầu cũng không khởi được tác dụng, xin hỏi làm thế nào mới tốt?

Đáp: Nhìn thấy thứ trong hư không pháp giới, chắc là nhìn thấy một loại linh quỷ, bạn tụng kinh, dập đầu cũng không khởi tác dụng. Tụng kinh, dập đầu là hình thức, chân thật khởi tác dụng là phát nguyện sám hối. Bởi vì làm Phật sự thời gian dài, nếu không phải tâm chân thành vì vong linh cầu phước hồi hướng, thì bạn chỉ là đến lấy cúng dường của trai chủ, có khác gì mua bán đâu, những quý thần này sẽ không tha thứ cho bạn. Đây chính là trong cửa Phật thường nói, trước cửa địa ngục tăng đạo nhiều, đạo lý là ở chỗ này, điều này chúng ta không thể không biết. Cho nên, siêu độ cho người chết thì nhất định không đem chuyện kinh doanh ra để làm, một Phật sự hết bao nhiêu tiền, đâu có loại đạo lý này! Đây là tâm từ bi, bạn gặp được rồi, thì phải nên y theo như vậy mà làm, tiền họ vãng sanh. Khi tội nghiệp của họ nặng, cho dù đọa ở trong ác đạo thì giảm nhẹ đau khổ của họ, nhất định phải dùng tâm chân thành từ bi mà làm. Cho đến việc sau khi làm xong, sự cúng dường của trai chủ cũng nhất định không được tính toán, nếu tính toán, đó chính là buôn bán, kinh doanh buôn bán. Kinh doanh buôn bán là buôn bán Như Lai, bạn đem Phật pháp để làm thương nghiệp, dùng hình thức mua bán để làm, tội nghiệp này rất nặng, cho nên bạn tụng kinh lễ bái đều không có hiệu quả. Phải sám hối, chỉ có sám hối phát nguyện sau này không tái phạm nữa, thành tâm thành ý niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, như vậy mới tốt.

Hỏi: Vấn đề tiếp theo, từng có một lần, khi đệ tử đang trợ niệm cho người vãng sanh thì cư sĩ khác mời đại đức Mật tông đến, thả cát kim cang trên đầu người

vãng sanh. Do đó đệ tử chỉ có cách rời khỏi, xin hỏi có như pháp không? Xin hỏi “cát kim cang” chân thật có thể siêu độ lục đạo không?

Đáp: Cát kim cang giống như nước đại bi vậy, người chân thật có đạo hạnh, người có tu hành thì được họ gia trì, cái đó mới có tác dụng. Nếu không phải chân thật là công lực gia trì của họ ở trên đó thì hiệu quả không lớn. Nếu người niệm mà hữu khẩu vô tâm thì cũng không có chút tác dụng, phải biết điều này. Vẫn là lời giáo huấn của lão tổ tông Trung Quốc chúng ta chính xác: “hành hữu bất đắc, phản cầu chư kỳ”, đừng nương vào sức mạnh bên ngoài, sức mạnh bên ngoài phần nhiều đều không thể nương vào, nương vào sức mạnh của chính mình là đáng tin nhất, chính mình có tín tâm kiên định. Giống như người bị ung thư ở Sán Đầu vậy, là vô cùng nghiêm trọng, tín tâm của ông có thể làm tiêu ung thư, thật không dễ. Hiện nay ông vẫn còn hai bức hình lưu lại làm kỷ niệm, thường hay cho mọi người xem, một bức là tấm phim chụp ở bệnh viện, một bức là chính ông dùng ý niệm để hoá giải, chụp xong tấm thứ hai thì bệnh không còn nữa. Cho nên phải tin tưởng chính mình, tin tưởng người khác thì sai rồi. Nếu ông tin bác sĩ giải phẫu thì đảm bảo tính mạng của ông không giữ nổi, là ông dùng ý niệm của mình để chuyển trở lại. Dùng sám hối, sám hối phát nguyện có thể chuyển trở lại.

Hỏi: Thứ sáu, nghe nói niệm Văn-thù Bồ-tát tâm chú năm trăm nghìn biến thì có thể khai mở trí tuệ, sự sự như ý, như Văn-thù Sư Lợi Bồ-tát không khác. Xin hỏi thường niệm A-di-đà Phật có thể cầu được trí tuệ như vậy không?

Đáp: Vấn đề này, bạn có thể niệm thử xem sao, bạn niệm năm trăm ngàn biến, bài chú này rất đơn giản, năm trăm ngàn biến có lẽ cũng không cần thời gian rất dài, thử xem sao, sau khi niệm rồi thấy trí tuệ có khai hay không. Nhưng có người sẽ khai trí tuệ, nhưng có lẽ bạn sẽ không khai trí tuệ, là nguyên nhân gì? Thành tác linh, chữ thành đó bạn không có. Vì sao tôi nói bạn không có? Hiện nay bạn hỏi tôi thì không thành, bạn có hoài nghi. Nếu bạn thành tâm thì bạn sẽ không đến hỏi tôi, cho nên tôi biết tâm của bạn không thành, cũng đoán được bạn sẽ không khai trí tuệ. Bạn không tin tưởng, bạn cứ đi thử xem sao, bạn niệm năm trăm ngàn biến, đảm bảo trí tuệ không khai.

Phàm việc gì cũng có lý của nó, bạn phải rõ lý thì mới đúng. Phật nói với chúng ta, làm thế nào khai trí tuệ, Phật nói, tôi giảng kinh Hoa Nghiêm thường hay nói, hết thấy chúng sanh đều có trí tuệ đức tướng Như Lai, ai mà không có, ai này đều có. Hiện nay trí tuệ chạy đi đâu rồi? Trí tuệ bị phiền não, chính là bị vọng tưởng

phân biệt chấp trước chướng ngại rồi. Phật dạy chúng ta làm thế nào để khai trí tuệ? Bạn buông xuống vọng tưởng phân biệt chấp trước, thì trí tuệ khai, chướng ngại không còn nữa, đã khai rồi. Cho nên bạn có thể buông xuống chấp trước, chấp trước là cái đầu tiên, là nghiêm trọng nhất, bạn đã khai được một phần ba trí tuệ, trí tuệ của bạn bằng với A-la-hán; lại buông xuống phân biệt, bạn liền giống như trí tuệ của Văn-thù Bồ-tát; nếu bạn lại buông xuống khởi tâm động niệm thì bạn đắc được trí tuệ như Phật, bình đẳng với hết thảy trí tuệ của chư Phật. Cách này có đạo lý, trí tuệ bình đẳng, năng lực cũng bình đẳng, tài năng mà ngày nay chúng ta nói, vô lượng vô biên tài năng bình đẳng, phước báo cũng bình đẳng, tướng hảo là phước báo, phước báo cũng bình đẳng. Hiện nay biến thành không bình đẳng, chính là chướng ngại của mỗi người có nặng nhẹ không như nhau, có dày mỏng không như nhau, khi chướng ngại mất hết thì hoàn toàn tương đồng. Cho nên giáo lý đại thừa thường nói Phật Phật đạo đồng, hoàn toàn tương đồng, đó chính là do chướng ngại của các ngài toàn bộ không còn nữa, đều là tánh đức từ trong tự tánh lưu lộ, đó là viên mãn, là hoàn toàn tương đồng.

Hỏi: Câu hỏi thứ bảy, truyền hình vệ tinh Hoa Tạng Đài Loan phát đồng thời cả tụng kinh Vô Lượng Thọ và kinh Địa Tạng, nhưng đạo tràng chúng con là lấy một bản kinh Vô Lượng Thọ và kinh A-di-đà, một tiếng Phật hiệu niệm đến cùng, mọi người đều rất lo lắng đây có phải là xen tạp không?

Đáp: Ở đạo tràng này của các bạn, bạn đồng thời tụng kinh Vô Lượng Thọ, kinh Di-đà là như nhau, công đức như nhau, có thể đồng hồi hướng cùng thời gian với họ, đồng thời với họ, điều này rất tốt, không nhất định đổi thành kinh Địa Tạng. Phát đồng thời tụng kinh Vô Lượng Thọ và kinh Địa Tạng là đạo tràng thông thường không tụng kinh, là như vậy. Nếu đạo tràng có khóa tụng bình thường thì dùng khóa tụng của chính mình hồi hướng là được rồi, không nhất định phải thay đổi.

Hỏi: Thứ tám, niệm chú vãng sanh, chú Đại Bi liệu có thể siêu độ cho thai nhi bị phá thai không?

Đáp: Niệm thì tốt hơn là không niệm, niệm thì tốt hơn là không niệm. Thai nhi bị phá thai, nó đến đâu thai làm con của bạn, là có duyên với bạn. Bạn phá thai chính là giết chết nó rồi, nếu nó là báo ân thì sẽ biến thành thù hận, nó đến để báo ân mà bạn giết chết nó, thì từ ân sẽ biến thành hận thù. Nếu nó đến báo thù mà bạn giết chết nó, thù hận lại tăng thêm thù hận, rất phiền phức. Nếu nó đến đòi nợ, trả nợ, bạn giết chết nó thì đều biến thành hận thù. Cho nên việc này thấy đều không được làm,

nhất định không được, hậu quả không thể tưởng tượng nổi. Niệm chú vãng sanh, chú Đại Bi, thường xuyên hồi hướng cho nó, có thể hoá giải oán hận của nó. Chính mình phải sám hối, không biết quả báo này, không biết có quả báo mới làm ra loại sự việc không như pháp này, phải hồi hướng.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, lão pháp sư nói vào thời khoá mà không thanh tịnh hoặc có vọng tưởng, hồi hướng trang nghiêm Tịnh độ là gạt Phật, vậy thì hồi hướng Tây Phương Tịnh Độ hay tiêu trừ phiền não thì liệu có tính là gạt Phật không?

Đáp: Lời này không cần hỏi tôi, phải hỏi bản thân bạn, tự bạn thử nghĩ xem có phải là gạt Phật không thì rõ ràng rồi. Điều quan trọng nhất, không phải là nói đối với Phật Bồ-tát, chúng ta đối với hết thấy người đều không nên dùng tâm thái lừa gạt, đều phải dùng tâm thái vô cùng thành khẩn để làm người. Phật Bồ-tát bạn chưa gặp, hiện tại cúng Phật Bồ-tát là cúng tượng, tượng đắp từ bùn đất. Tôi thường nói đối với tượng Phật đắp từ bùn đất mà bạn còn nhẫn tâm lừa gạt ngài thì thật quá đáng! Phật thật ở đó mà bạn lừa ngài thì còn có thể tha thứ, tượng từ bùn đất, bạn còn dùng tâm thái lừa gạt đối với ngài thì đây là điều không được, rất không được. Cho nên chúng ta nhất định phải sám hối, phải sửa lỗi.

Bạn nói phiền não tập khí nặng, tâm không thanh tịnh, công khoá của mình ngắn gọn một chút, thời gian ngắn cầu thanh tịnh dễ hơn. Ngắn nhất, tôi đã dạy người ta niệm theo mười câu Phật hiệu, mười câu Phật hiệu A-di-đà Phật, A-di-đà Phật, A-di-đà Phật tiếp nối nhau. Trong mười niệm này tâm thanh tịnh, rất dễ, bởi vì mười câu Phật hiệu chỉ cần một, hai phút, một phút có thể giữ gìn; thời gian quá lâu thì vọng niệm sẽ khởi lên. Nói chung cứ từ từ mà học, không cần vội vàng. Học mười câu Phật hiệu, ta có thể lại dùng ba lần mười câu Phật hiệu, năm lần mười câu Phật hiệu, mười lần mười câu Phật hiệu, dần dần tăng lên, sẽ có thể sửa đổi lại tập khí của chính mình. Đừng gấp gáp, nhất định vô cùng nghiêm túc mà học, chân thật có phương hướng này, có mục tiêu này thì nhất định sẽ có lợi ích đối với sự tu học của chính mình.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười, xin hỏi sau khi tụng kinh hồi hướng cho oan thân trái chủ, lại y theo đĩa CD của lão pháp sư giảng để làm Tam quy y cho họ có được không?

Đáp: Có thể được. Nói thật ra, làm Tam quy y cho những oan thân trái chủ này, chính mình làm Tam quy y cho họ là được. Thông thường vì họ mà làm Tam quy, lời nguyện chính là lời chuyên dùng thông thường, “Quy y Phật không đọa địa

ngục, Quy y Pháp không đọa nga quý, Quy y Tăng không đọa bàng sanh”, như vậy mà niệm. Sau khi truyền Tam quy cho họ rồi, nhất định phải niệm Phật hồi hướng cho họ, khuyên họ cầu sanh Tịnh độ, Lục đạo Tam đồ rất khổ, không đáng để lưu luyến.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười một, trong Tứ Nhiếp pháp, bố thí là tặng quà, nhưng giữa bạn bè học Phật với nhau, thường xuyên tặng quà liệu có ảnh hưởng đến tâm thanh tịnh không?

Đáp: Tứ Nhiếp pháp là để tiếp dẫn đại chúng, là tiếp dẫn chúng sanh. Đối với đồng tham đạo hữu tu hành thường xuyên tu hành với chúng ta, đương nhiên bình thường cũng cần có những lễ tiết qua lại, bởi vì tiếp xúc với đại chúng. Nhưng không được làm trở ngại đến tâm thanh tịnh, trở ngại tâm thanh tịnh là có tâm tham, khi bạn tặng món quà này, họ khởi lên tâm tham, không tặng quà thì họ sinh tâm sân giận, vậy họ vẫn phải tu hành thật tốt. Cho nên, Tứ Nhiếp pháp là phương thức tiếp dẫn chúng sanh, đây là ở trong cửa Phật, hiện nay nói là cách quan hệ, giao tế với công chúng, là tiếp xúc khiến cho người ta sanh tâm hoan hỷ. Sau cùng bạn phải có phương tiện thiện xảo, giúp đỡ họ vào cửa Phật, đây là mục đích. Nếu nói không thể dẫn dắt họ vào cửa Phật, vậy thì sai rồi, đều là giúp họ vào cửa Phật.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười hai, tâm đắc học Phật của con là, học Phật không gì khác, chính là biến đổi khí chất, trừ tập khí, nâng cao linh tánh, chính mình trong xử sự đãi người tiếp vật giữ được đạo nghĩa, từ đó mà đạt được “thiên nhân hợp nhất”. Xin hỏi như vậy có đúng không?

Đáp: Không thể nói không đúng, đã là rất khó có được rồi. Ít nhất loại học Phật này của bạn ở trong ngũ thừa Phật pháp là pháp nhân thiên, đây là đạt được mục tiêu giai đoạn thứ nhất. Sau đó lại hướng thượng nâng lên, nâng lên đến Thanh Văn, nâng lên đến Bồ-tát, nâng lên đến Phật. Đây là giai đoạn đầu, là rất khó có được, rất không dễ.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười ba, con thường hễ động niệm thì liền phân biệt chấp trước, do con đã thuộc kinh văn kinh Vô Lượng Thọ nên nhanh chóng có thể dùng giáo huấn trong kinh văn để hàng phục, nhưng chỉ trong thời gian thoáng qua một sát-na. Xin hỏi như vậy có thể vắng sanh không?

Đáp: Một sát-na đã rất khó được, giống như tia sét vậy, giống như khi bầu trời u ám, đang chìm trong đêm dài, có thể có một sát-na tia sét thì rất khó được, chính

là lóe sáng một lần. Hy vọng lần có được một sát-na này có thể nhiều hơn một chút, có thể thường xuyên có. Sau đó lại tiến một bước giữ gìn, hy vọng một sát-na có thể biến thành mười sát-na, mười sát-na có thể biến thành hai mươi sát-na, thời gian dần dần kéo dài, công phu này liền đắc lực rồi. Cho nên đây đều là hiện tượng rất tốt.

Vãng sanh không phải là nguyên nhân này, vãng sanh nhất định phải nhớ, trên kinh nói với chúng ta “Tín Nguyện Hạnh”, ba điều kiện này phải đầy đủ. Phải làm tốt ba nhân tố này, bởi vì thế giới Tây Phương Cực Lạc, các vị đều biết là những người thượng thiện cùng tụ hội một chỗ. Nếu chúng ta tâm hạnh bất thiện thì tín nguyện hạnh không đầy đủ, chắc chắn sẽ không đầy đủ. Người tín nguyện hạnh đầy đủ, khẳng định tâm hạnh đều thiện lương, cho nên nhất định có thể được sanh. Chúng ta thường xuyên còn có ác niệm, thường xuyên còn có hành vi ác, vậy thì hoàn toàn không tương ứng với tín nguyện hạnh, điều này nhất định phải hiểu.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười bốn, hiện nay đạo tràng càng ngày càng lớn, nhân viên càng ngày càng phức tạp, con học tập “tam bất quản”, mỗi ngày niệm Phật, nghe kinh không gián đoạn, làm như vậy có phải là ích kỷ không?

Đáp: Vấn đề này bạn hỏi không rõ ràng, đạo tràng lớn, người đến nhiều, đến phức tạp, bạn ở đạo tràng này có đảm nhiệm chấp sự không? Nếu đảm nhận chấp sự mà bạn muốn tam bất quản thì bạn đã có tội rồi, vì sao vậy? Bạn có công việc. Nếu bạn không đảm nhiệm chấp sự thì căn bản bạn không cần quản, nếu bạn quản thì là quản việc thừa. Cho nên chỗ này phải hỏi, bạn ở đạo tràng này là chấp sự hay là thanh chúng, thanh chúng thì không quản việc, tu hành cho tốt, những người chấp sự là đến hộ trì bạn. Người hộ trì không muốn quản việc thì không được, họ không quản việc thì không được, không quản việc thì đạo tràng sẽ loạn mất.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, khi Tam quy tập thể, có thể trong tâm mặc niệm, tự quy y Tăng, đương nguyện chúng sanh, tự tịnh kỳ ý, lão thật niệm Phật, cầu sanh Tịnh độ hay không?

Đáp: Điều này không cần phải khi Tam quy tập thể, Tam quy tập thể thì có nghi thức của nó, bạn mặc niệm như vậy là bạn phá hoại nghi thức rồi. Cách niệm này, trong khóa tụng sớm tối của chính bạn thì có thể quán tưởng như vậy, vậy thì được. Không được ở trong đại chúng tập thể, nhất định phải giữ quy củ. Nếu đại chúng tập thể mỗi người đều nghĩ việc cá nhân của họ thì từ trường sẽ bị loạn mất, hiện nay nói là từ trường loạn mất.

Hỏi: Câu thứ sáu, mẹ con mỗi ngày niệm Phật ba giờ đồng hồ, được khoảng nửa năm rồi, thân thể mỗi ngày một tốt hơn. Nhưng gần đây lại nói, oan thân trái chủ nói mẹ sắp thành Phật rồi, lời nói động tác càng dần càng dị thường, hiện nay thỉnh thoảng còn đánh người, không để cho chúng con tụng kinh, xin pháp sư hãy cứu lấy mẹ con.

Đáp: Theo lời của bạn nói ra như vậy thì đúng thật là không bình thường. Người bình thường phải nên càng ngày càng thanh tịnh, càng ngày càng từ bi, càng ngày càng nhu hòa, càng ngày càng hoan hỷ nghe kinh nghe pháp thì mới là bình thường. Đây là dị thường, oan thân trái chủ nói bà ấy sắp thành Phật rồi, lời nói này là gạt người, phải biết điều này. Oan thân trái chủ nói bà ấy sắp thành Phật rồi thì oan thân trái chủ sẽ tôn kính bà ấy, sẽ hướng về bà ấy học tập. Giống như khi xưa chúng ta ở Cư sĩ Lâm Singapore, khi lão Lâm trưởng vắng sanh, oan thân trái chủ tìm đến rất nhiều. Nói với chúng tôi Lâm trưởng vắng sanh thế giới Cực Lạc, họ nhìn thấy rất hoan hỷ, chúng tôi cũng không tìm đến làm phiền nữa. Nhưng đối với cư sĩ lâm có yêu cầu, chính là hy vọng truyền Tam quy cho họ, hy vọng cho họ đến nghe kinh. Bạn xem như vậy thì là rất bình thường, oan thân trái chủ này bình thường. Cho nên chúng tôi đã làm Tam quy cho họ. Nghe kinh, cư sĩ Lâm thường hay giảng kinh, mời họ đến giảng đường nghe. Họ nói ánh sáng trong giảng đường quá mạnh, những linh quý như họ không chịu nổi, ánh sáng quá mạnh, con người chúng ta không nhìn thấy nhưng họ nhìn thấy. Sau cùng thương lượng là ở trai đường, ở trai đường dùng tivi phát kinh Địa Tạng, họ yêu cầu nghe kinh Địa Tạng. Phát được một, hai tháng thì họ liền rời khỏi. Đúng thật là có số ít thật sự vắng sanh, cũng có sanh lên trời, cũng có chuyển đến cõi lành. Cho nên đây là việc tốt.

Trạng thái mẹ của bạn như vậy, bạn phải cầu sám hối cho bà ấy, hiện nay bà ấy đã bị oan thân trái chủ, những linh quý này đã khống chế, bản thân bà ấy không làm chủ được. Nhất định phải thương lượng với oan thân trái chủ, oan oan tương báo, đời đời kiếp kiếp hai bên đều thống khổ, mọi người lý giải đạo lý này. Bạn hoặc là niệm Phật tụng kinh, chuyên môn vì họ mà niệm, tôi vì các vị niệm một triệu tiếng Phật hiệu, niệm ba triệu tiếng Phật hiệu, hồi hướng cho họ, chuyên niệm vì họ; hoặc là tôi vì quý vị mà tụng 100 bộ kinh Địa Tạng, tụng 100 bộ kinh Vô Lượng Thọ, đàm phán điều kiện. Có khi họ tiếp nhận, bạn tụng xong rồi thì họ sẽ đi. Đây là người nhà phải giúp bà ấy, xin họ đừng quấy nhiễu mẹ của bạn tu hành nữa.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi chúng xuất gia về ở trong nhà thì có như pháp không?

Đáp: Không như pháp. Nếu mỗi người trong chúng xuất gia đều thường về nhà thì quy củ của nhà chùa bị phá hoại rồi. Bạn đã bước vào cửa Phật rồi thì phải giữ quy củ nhà Phật. Bạn xem thử trong giới luật của Phật xem có nói với bạn là chúng xuất gia có thể thường xuyên về nhà ở không, không có điều này. Vì sao vậy? Về nhà thì dễ bị ô nhiễm ở nhà, ít nhất cũng bị ô nhiễm của tình thân, phải biết điều này, phiền não tập khí của bạn chưa đoạn hết, cho nên nhất định phải theo chúng nương chúng.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười tám, khi lần tràng hạt tính số niệm Phật, liệu có thể lần đầu Phật của tràng hạt không?

Đáp: Đầu Phật chính là hạt này, có thể được. Nhưng có một số đầu Phật trong đó có tượng Phật, có tượng Phật thì không được, có tượng Phật thì không được, khi có tượng Phật thì sờ vào không cung kính, không có tượng Phật thì được; có tượng Phật thì phải chuyên qua. Đây là tâm cung kính, không có ý nghĩa phân biệt, cung kính đối với tượng Phật. Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu trên internet.

Hỏi: Câu hỏi thứ nhất, họ có sáu đề mục nhỏ, dưới đây là nghi vấn liên quan đến niệm Phật. Chúng con niệm Phật đã được một khoảng thời gian rồi, chỉ cần nhắm mắt niệm Phật thì nhìn thấy không phải là tượng Phật, mà là nhìn thấy hình chữ “A-di-đà Phật” hoặc “Nam-mô A-di-đà Phật”, vậy có như pháp không?

Đáp: Đừng chấp trước thì là hiện tượng tốt, chấp trước thì sai rồi, không chấp trước, hết thấy tùy theo nó mà đi. Hãy nhớ trên kinh Bát-nhã có nói: “Phàm những gì có tướng đều là hư vọng”, vậy thì rất tốt, đây đều là cảnh giới tốt. Khi niệm Phật nhìn thấy tượng Phật, nhìn thấy hình chữ danh hiệu Phật, đều là hiện tượng tốt. Hễ chấp trước thì dễ bị ma dựa, thế nào gọi là bị ma dựa? Là dẫn khởi ý niệm của bạn, ý niệm chấp trước, đây là sai lầm. Phật dạy bạn phá chấp trước, phá phân biệt, bạn lại đem phân biệt chấp trước dẫn khởi ra thì sai rồi. Vì thế đừng nên chấp trước là được.

Hỏi: Bình thường khi con không nhắm mắt, chỉ cần niệm, à, chỉ cần nghĩ đến A-di-đà Phật thì chữ “Nam-mô A-di-đà Phật” giống như ánh đèn neon cứ lần lượt xuất hiện, là có như pháp không ạ?

Đáp: Câu này giống như câu phía trước, đây là một loại cảm ứng, tuyệt đối không được chấp trước, cũng không được nói với người, sau này hiện tượng này sẽ dần dần không còn nữa. Nếu như chấp trước, thường xuyên xảy ra thì tuyệt đối không phải là hiện tượng tốt. Người niệm Phật không phải là không có cảm ứng, cảm ứng là ngẫu nhiên một lần nào đó, đó là Phật Bồ-tát gia trì chúng ta, giúp tăng tín tâm cho chúng ta. Nếu nói thường xuyên có những hiện tượng này thì đó chính là ma biến hiện ra, chính mình phải vô cùng dè chừng cẩn thận. Khi nhìn thấy thì hoan hỷ, mấy ngày không nhìn thấy thì nhăn nhó buồn rầu, sao mình lại không được nữa, Phật không quan tâm đến mình nữa, ngày ngày đang khởi vọng tưởng, ngày ngày đang phân biệt chấp trước, đó là sai lầm vô cùng lớn! Bạn hoàn toàn bị lừa rồi. Loại tình hình này, trong kinh Lăng Nghiêm, Phật đã nói với chúng ta, căn bản chính là không để ý đến nó, hiện ra cũng tốt, không hiện cũng tốt, căn bản không để ý đến nó thì không sao cả. Sau này hiện tượng này sẽ khôi phục lại bình thường, không được chấp trước.

Hỏi: Câu thứ ba, trong khi niệm Phật, thỉnh thoảng con đối trước ảnh Phật khởi tâm không tôn kính hình vẽ, con phải nên giải quyết như thế nào?

Đáp: Cũng đều là đừng để ý đến nó, bởi vì việc không tôn trọng hình ảnh là phiền não nghiệp chướng của mình khởi hiện hành, không để ý là được; hễ để ý thì sẽ phá hoại công phu của bạn, tâm thanh tịnh không còn nữa. Phải biết mục đích rốt ráo sau cùng của niệm Phật là nhất tâm bất loạn, trong kinh Di-đà nói rất rõ ràng, chúng ta chính là cầu nhất tâm bất loạn. Nhất tâm bất loạn chính là niệm Phật tam-muội, công phu sâu nhất gọi là lý nhất tâm bất loạn, sau đó mới là sự nhất tâm bất loạn, cạn nhất thì gọi là công phu thành phiền. Công phu thành phiền là chỗ cạn của sự nhất tâm bất loạn, nhưng đến được công phu này thì nhất định vãng sanh. Công phu thành phiền sẽ sinh vào cõi Phàm Thánh Đồng Cư, sự nhất tâm bất loạn sẽ sinh vào cõi Phương Tiện Hữu Dư, Lý nhất tâm bất loạn sinh đến cõi Thật Báo Trang Nghiêm. Nhất định phải nhớ, mục đích niệm Phật của chúng ta là nhất tâm bất loạn, không phải là cầu thấy Phật. “Hiện tiền tương lai, nhất định thấy Phật”, đều là cảm ứng, cảm ứng không phải là thường xuyên có, thường xuyên có thì không được, chỉ ngẫu nhiên có một lần nào đó mà thôi.

Giống như khi xưa, chúng tôi xem thấy ở trong sách sử, trong Tổ Sư truyện ký, đại sư Huệ Viễn, ngài là tổ sư đầu tiên của Tịnh độ tông. Ngay trong cả đời ngài nhìn thấy được ba lần, cho nên ngài không phải là nhiều lắm, ngay trong cả đời có

ba lần nhìn thấy thế giới Cực Lạc. Lần sau cùng là vãng sanh, lúc vãng sanh thì cảnh giới của ngài lại hiện tiền, ngài mới nói với mọi người, cả đời ngài thấy ba lần, từ trước tới nay chưa từng nói với người khác. Có thể thấy được ngài cũng không chấp trước, không nói qua. Sau cùng khi vãng sanh thì lại gặp được, thì mới nói với mọi người, tôi nhìn thấy thế giới Cực Lạc, nhìn thấy A-di-đà Phật, hơn nữa còn nhìn thấy những người trước đây ở trong Liên Xã đã vãng sanh, cùng với A-di-đà Phật đến tiếp dẫn ngài. Nói với mọi người, khi xưa đã từng nhìn thấy cảnh giới này ba lần. Đây đều là ví dụ rất tốt dạy dỗ chúng ta, chính là thấy như không thấy, căn bản không để ở trong tâm, cảnh giới tốt thì tuyệt chẳng chướng ngại đến nhất tâm bất loạn của bạn.

Nếu bạn sinh tâm hoan hỷ, tâm của bạn động rồi thì nhất tâm của bạn bị phá hoại; nếu lại thường hay nói với người khác, thể hiện công phu của tôi rất tốt, các vị đều chưa gặp qua, tôi gặp được rồi, vậy thì càng tệ hơn, vậy thì hoàn toàn phá hoại mất. Nếu chưa gặp được, ngày ngày cứ ở đó thờ dài, sao Phật không để cho con nhìn thấy một lần, đây đều là phá hoại công phu rồi. Dạy bạn thật thà niệm Phật tu nhất tâm bất loạn, vì sao bạn lại niệm Phật cứ luôn muốn thấy Phật? Điều này đều không nên có, đây là vọng niệm, đều là thuộc về vọng tưởng, đây là tập khí.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi thứ tư, khi con niệm Phật thì thuận theo hơi thở, khi thở ra thì niệm “A Di”, khi hít vào thì niệm “Đà Phật”. Nhưng nói chung cảm thấy đem “A-di-đà Phật” chia thành hai đoạn, không thể mạch lạc. Xin hỏi loại phương pháp tu học này có vấn đề không ạ?

Đáp: Đúng vậy, cảnh giới của bạn rất nhiều người đều có, nhưng bạn đừng để ý đến nó, bạn cứ thật thà niệm Phật, thật thà niệm thì sẽ có hiệu quả.

Hỏi: Thứ năm, thuần âm vô niệm xứ, có phải là thuộc về đường chánh của tu hành không?

Đáp: Bạn đừng để ý đó có phải là đường chánh tu hành hay không, vẫn là y theo phương pháp của Tịnh tông, dùng phương pháp của Tịnh tông thì thật thà niệm là đáng tin nhất. Những phương pháp này không phải là phương pháp phổ thông, chỉ đặc biệt thích hợp với người có duyên phận, không phải người thông thường có thể đạt được lợi ích.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng của họ, thuần âm vô niệm, tùy duyên thường hay hiện ra, nhưng thời gian rất ngắn, giống như tia sét lóe lên vậy, xin hỏi làm sao để nó luôn ở trước mặt.

Đáp: Bạn có tâm mong muốn nó thường có thể hiện tiền thì nó sẽ không thường hiện tiền. Vì sao vậy? Đây là khi vô tâm. Đây là tình trạng gì? Khi trong tâm chúng ta chân thật buông xuống vọng niệm thì cảnh giới này hiện tiền. Nhưng cảnh giới này rất ngắn, giống như tia sét vậy, sau đó ý niệm lại khởi lên. Đây có phải là cảnh giới tốt không? Nói thật ra, sau khi buông xuống là vô minh, khi tâm có ý niệm là vọng tưởng, khi không có ý niệm là vô minh, đều là sai lầm. Cho nên Phật dạy chúng ta niệm Phật, khi niệm Phật thì không có ý niệm gì cả, bạn xem các ngài không có vọng tưởng, nhưng có một câu A-di-đà Phật, các ngài lại không phải là vô minh, việc này rất tốt, phương pháp này rất hay. Đến tương lai chân thật một câu A-di-đà Phật cũng không có nữa, bạn có thể nhìn thấy tướng Đại Quang Minh, đó chính là thật, đó chính là phá vô minh. Phá vô minh thì thấy pháp tánh, vọng tưởng không kiến tánh, vô minh cũng không kiến tánh, phải biết điều này.

Bạn xem thiên định thế gian, chúng ta nói tứ thiên bát định, vì sao tứ thiên bát định không tính là tam-muội? Nó là xả thọ, nó không phá vô minh. Ý niệm gì cũng không có, tâm địa rất thanh tịnh, nhưng cái gì cũng không biết, điều này phải hiểu. Tâm thanh tịnh giống như một tấm gương vậy, phải soi chiếu cảnh giới bên ngoài, trong Tâm Kinh có nói “chiếu kiến ngũ uẩn giai không”, bạn có chiếu kiến không? Bạn không chiếu kiến, vậy thì không được, không chiếu kiến là ở trong vô minh. Chiếu kiến mới là Bát-nhã phóng quang, trí tuệ hiện tiền. Đạo lý này nhất định phải hiểu, là những cảnh giới này.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, con ngồi thiền được hơn 10 năm rồi, hiện nay nhắm mắt ngồi thiền nhập định, niệm kệ thì ý niệm thân tâm quay về không, ý niệm thân tâm toàn là không, vật vô hình trên trán hiển hiện, vật vô hình và thế giới vũ trụ hợp thành một thể, hết thấy vô tướng vô niệm vô phân biệt. Không cử động, cái gì cũng không nghĩ tới, phải mất một lúc mới có thể định thân lại khôi phục cảm giác. Nhưng trong cảnh giới đó thì không nhìn thấy gì cả, cũng không có ánh sáng. Xin hỏi bước tiếp theo phải nên tu thế nào?

Đáp: Tốt nhất bạn thấy đều buông xuống, thật thà niệm Phật. Đây không phải là cảnh giới tốt, vẫn là phải quay về thật thà niệm Phật thì tốt. Bạn có nền tảng như vậy thì khi niệm Phật, tôi tin tưởng nhất định sẽ có cảnh giới tốt xuất hiện. Nhưng cảnh giới xuất hiện cũng không được chấp trước, cũng đừng nghĩ đến nó, càng không nên đi tuyên truyền, vậy thì sai rồi, thật thà niệm Phật là được.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, kinh Vô Lượng Thọ nói: chúng sanh ở Tây Phương Tịnh Độ tướng mạo không khác biệt, vì sao chúng sanh ở cõi Đồng Cư cảm thấy thân nhỏ của “ứng hoá thân Phật”, ở cõi Thật Báo thì cảm thấy thân lớn của “Báo Thân Phật”?

Đáp: Thân lớn hay thân nhỏ, tự bạn đã nói ra đáp án ở trong đó rồi, là cảm thấy. Trên thực tế có hay không? Trên thực tế không có. Tâm lượng lớn thì bạn sẽ gặp được Phật lớn, tâm lượng nhỏ thì bạn sẽ gặp được Phật nhỏ. Đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, vị Phật mà mỗi người thấy được chân thật là không như nhau. Phật không có lớn nhỏ, Phật cũng không có hình tướng. Hình tướng từ đâu tới vậy? Duy tâm sở hiện, duy thức sở biến. Bạn nhất định phải hiểu nguyên lý này, sau khi hiểu được nguyên lý này rồi thì lớn cũng tốt, nhỏ cũng tốt, bạn sẽ thấy đều không chấp trước nữa, tâm thanh tịnh của bạn hiện tiền. Còn có phân biệt, còn có chấp trước, nói lời thật là ở Tịnh độ tu hành tiến bộ rất chậm; không có phân biệt, không có chấp trước thì tiến bộ rất nhanh, nâng cao rất nhanh.

Hỏi: Tiếp theo câu hỏi thứ tư, “tướng có thể không, sự có lý không”, xin hỏi chữ “không” đều giải thích là “không tịch” phải không? Và nên lý giải “sự có lý không” như thế nào?

Đáp: Vấn đề này khi giảng kinh chúng tôi đã giảng rất nhiều, nếu nói cho rõ ràng cho bạn thì phải mất thời gian tương đối dài. Những việc này không những trong kinh Phật, ba nghìn năm trước Phật giảng rất thấu triệt, nhà khoa học hiện nay cũng đã phát hiện ra rồi, cho nên chúng ta không thể không bội phục ngài. Tướng có thể không, sự có lý không, nhà khoa học đã phát hiện ra rồi. Phát hiện gì vậy? Vật chất là tướng, vật chất từ đâu tới? Từ trong không sanh ra có. Cái có thể sinh ra vật chất là không, điều này được họ nhìn thấy rồi. Nhưng hiện tượng được sinh ra này, thời gian tồn tại của hiện tượng vô cùng ngắn tạm, có lẽ tính ra khoảng 1 phần vạn giây, cách tính như thế, nhanh hơn tia sét, vừa xảy ra thì lập tức không còn nữa. Chúng ta nhìn thấy tướng phần gì? Lời nhà khoa học nói rất có đạo lý, gọi là tướng tương tự tiếp nối, tướng trước tương tự với tướng sau, tuyệt đối không như nhau, khác biệt rất nhỏ. Tướng mà chúng ta nhìn thấy ở đây là tướng tương tự tiếp nối, đúng thật là không tồn tại, sát-na sanh diệt. Cho nên nói với bạn là có tướng, còn thể, thể chính là tánh, không có tự tánh; sự có lý không, sự cũng là sự tướng, với ý nghĩa phía trước là như nhau, lý, lý thể thì không có.

Bạn hiểu rõ đạo lý này thì bạn đối với vạn sự vạn vật ở trước mắt có thể buông xuống được, bạn sẽ không chấp trước chúng nữa, sẽ không khởi vọng tưởng, không

chiếm đoạt nữa. Vì sao vậy? Chiếm không được, bao gồm thân thể, thân thể cũng là giả, cũng là tương tự tiếp nối, ta của một niệm trước với ta của một niệm sau không phải là một ta. Chúng ta đến nơi này, cái ta khi bước vào giảng đường và cái ta khi rời khỏi giảng đường không phải là một ta, không biết đã thay đổi bao nhiêu rồi. Việc này tôi có thể nghiệm, khi tôi còn trẻ thích nhiếp ảnh, tôi đi đây đi đó mấy chục năm, rất thích chơi máy quay phim nhỏ, chính là máy quay 8 ly. Là loại phim ảnh rời, tôi tự mình quay, tự về nhà rửa phim, cả bộ thiết bị đều có đủ. Từ chỗ này thể hội được gì? Thể hội được tướng là hư vọng. Ví dụ nói chúng ta ở nơi này cùng nhau học tập, học tập một giờ đồng hồ, bạn dùng tám phim để chiếu, chiếu từng tấm từng tấm, mỗi tướng so với mỗi tướng đều không như nhau, bạn hiểu được đây là giả, không phải thật. Hơn nữa chúng ta ở đây một giờ là tướng tiếp nối, điện ảnh là rất sơ sài, rất dễ phát hiện, một giây có hai mươi tư tấm hình, là một giây. Một cuộn phim chỉ có bốn phút, trước đây tôi chơi cái này, 40 phút, một băng có 10 cuộn, 10 cuộn liên tiếp nhau mới là 40 phút, mới chiếu ra được 40 phút, mỗi một tấm không như nhau! Bạn mới hiểu được hình ảnh này của chúng ta là từng tấm từng tấm một, giống như đèn chiếu màn ảnh vậy, từng tấm tiếp nối từng tấm.

Mà trên thực tế, ở trong kinh Nhân Vương, Phật có nói tốc độ nhanh cỡ nào, Phật nói một khảy móng tay, một khảy móng tay có 60 sát-sa, một sát-na là thời gian bao lâu? Là 1/60 của khảy móng tay, ngay trong một sát-na có 900 lần sanh diệt, chính là hiện tướng, giống như máy quay phim của chúng ta trập ống kính, 900 lần trập ống kính. Cái khảy móng tay của chúng ta khảy rất nhanh, tốc độ giống như vậy, một giây có thể khảy được bốn lần, bốn nhân với sáu mươi rồi nhân với 900, vừa đúng bằng 216.000 sanh diệt, đó là trong một giây, Phật nói với chúng ta hiện tướng, sanh diệt của hiện tướng vật chất có bao nhiêu? Hai trăm mười sáu ngàn lần sanh diệt, chúng ta làm sao mà nhìn ra được nó là giả! Chiếu lên màn bạc điện ảnh, là một giây 24 tấm, chúng ta đã bị nó lừa rồi, giống như thật vậy. Hiện nay chúng ta là một giây là 216.000 lần sanh diệt. Bạn hiểu đạo lý này thì vấn đề này bạn đã sáng tỏ rồi. Cho nên Phật nói “phàm những gì có tướng đều là hư vọng”, bạn hà tất cho là thật! Nếu bạn không cho là thật thì ở trong hiện tướng bạn rất vui sướng, không có gì là không tốt; nếu bạn cho là thật thì phiền não của bạn sẽ khởi lên, bạn sẽ trải qua rất khổ. Phải biết toàn là giả, không có gì là thật. Điều này phải nhìn thấu, trong kinh Kim Cang nói là “hết thấy pháp hữu vi, như mộng huyễn bào ảnh”, sao bạn có thể xem là thật được!

Bạn phải hiểu rõ đạo lý này, nhân sanh, Phật thường hay nói, thứ mang đi được thì cần phải nỗ lực, thứ không mang đi được thả đều buông xuống. Thứ mang đi được là gì? Là nghiệp, bạn mang theo thiện nghiệp thì đi đến ba đường thiện; mang theo ác nghiệp thì đến ba đường ác. Cho nên, khởi tâm động niệm của chúng, ngôn ngữ tạo tác thì phải rất lưu ý, tuyệt đối không tạo ác nghiệp, nhất định không hại người, người hại ta, ta không hại họ. Người thông thường nói thiệt thòi, người xưa nói thiệt thòi là phước! Thiệt thòi sao lại là phước? Bây giờ chịu thiệt thòi, tương lai nơi ta sinh đến là tốt, tâm ta thiện, ta không có ác niệm, nhất định sẽ sanh đến nơi rất thiện. Có tâm báo thù, vậy thì bạn rơi xuống rồi, bạn có báo thù, có oán hận thì nhất định sẽ rơi xuống thấp. Thuần tịnh thuần thiện sẽ lên trên, nếu mang theo niệm ác thì bạn sẽ rơi xuống đọa lạc. Cho nên thiệt thòi là phước, người chịu thiệt thòi có đại phước báo, người không chịu thiệt thòi không có phước, phải biết điều này. Trong đây có đạo lý.

Hỏi: Câu hỏi thứ năm, lìa được bốn tướng rồi, thế giới là như thế nào? Cũng chính là nói chúng ta dùng tâm gì để cảm thụ hoàn cảnh? Vì sao khi con không khởi tâm động niệm, đối diện với cảnh giới giống như kẻ khờ khạo vậy, không biết đối mặt với tình trạng lúc đó như thế nào?

Đáp: Sự khờ khạo này là vô minh, không phải là bạn không khởi tâm động niệm, bạn vẫn là khởi tâm động niệm. Khởi tâm động niệm là động niệm gì? Khởi một ý niệm tĩnh. Khởi tâm động niệm có hai loại, một loại là động, một loại là tĩnh, bạn khởi tâm động niệm là động cái ý niệm tĩnh đó. Động tĩnh là cánh cửa thứ nhất, bạn phải tu định, vừa bắt đầu động [ý niệm] thì phải xả sạch, sau đó [ý niệm] tĩnh cũng xả luôn. Bạn trụ ở trong tĩnh, bạn vẫn là rơi vào bên trong cánh cửa thứ hai, không được. Bạn xem, trong kinh Lăng Nghiêm đã nói cho chúng ta 6 cánh cửa, đến sau cùng cửa “không” cũng không thể có. Bạn vẫn có cái không, trong tâm trụ ở chỗ không, bạn vẫn là có thứ gì đó, không phải là không có, bạn vẫn là khởi tâm động niệm, vẫn là có phân biệt chấp trước, bạn chấp trước không, bạn chấp trước vô! Cho nên cũng không lìa khỏi, đây là hiểu lầm, đây là sai lầm. Dùng loại công phu này mà thành tựu, hiện nay là vô cùng khó khăn. Thời kỳ mật pháp dùng loại công phu này mà thành tựu thì đây là tham thiền, gọi là phá ba cánh cửa, là tham thiền, trên thực tế một cánh cửa là hai tầng, động tĩnh là một cánh cửa. Thành tựu của thời kỳ mật pháp, chỉ có niệm Phật cầu sanh Tịnh độ. Những tầng bậc cảnh giới

này đến thế giới Cực Lạc mới tu, ở nơi này tạm thời buông xuống, nhất tâm cầu sanh Tịnh độ, vậy thì đúng rồi, là chính xác.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi chữ “thức” trong “duy tâm sở hiện, duy thức sở biến” rốt cuộc là sự việc như thế nào? Làm sao giữ được “thức” bất biến, để cho tâm vĩnh viễn trụ trong A-di-đà Phật?

Đáp: Hiện tại bạn cứ nhất tâm niệm A-di-đà Phật là được. Bạn đừng khởi những vọng tưởng này, vừa nghĩ đến duy tâm, vừa nghĩ đến duy thức, thì đã phá hoại đi công phu niệm Phật của bạn. Chỉ cần bạn niệm Phật thành tựu, đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, những vấn đề này bạn tự nhiên sẽ thông đạt rõ ràng.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, con là một nhân viên công nghệ, khi tiến hành công việc nghiên cứu khoa học, làm sao có thể làm “vô trụ sanh tâm”? Xin hỏi nghiên cứu khoa học và tư duy khoa học có phải là vọng tưởng phân biệt chấp trước không?

Đáp: Đúng vậy, bạn phải đem vọng tưởng phân biệt chấp trước thấy đều buông xuống thì làm được vô trụ sanh tâm; không buông xuống được những thứ này thì vô trụ cũng không có, sanh tâm là sanh tâm vọng tưởng phân biệt chấp trước. Chân thật vô trụ sanh tâm, đó là đại tâm Bồ-đề, cái đó so với cảnh giới hiện nay của chúng ta hoàn toàn không giống nhau. Cái sanh tâm đó chính là như chúng tôi thường nói là cảm ứng với chúng sanh mười pháp giới, sanh tâm là cảm ứng, chúng sanh có cảm, tự nhiên sẽ có ứng. Cái ứng này chính là giúp đỡ hết thấy chúng sanh, đó gọi là phổ độ chúng sanh.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, con đang làm trong ngành kiểm dịch và phòng hộ rừng, một khi phát hiện ra vườn ươm, xưởng mộc... có côn trùng gây bệnh có tính chất nguy hiểm, y theo pháp luật quốc gia thì phải giám sát các doanh nghiệp vườn ươm, xưởng mộc để thiêu trùng hoặc đánh thuốc sát trùng. Loại công việc này thì một mặt phải chấp hành pháp luật, bảo vệ cây cối, một mặt lại phải sát sanh, con phải nên làm thế nào?

Đáp: Bạn phải có tín tâm kiên định, không được có mảy may hoài nghi. Những côn trùng gây bệnh này chúng vốn dĩ cũng là Phật, nghiệp chướng quá nặng mới đầu thai vào thân này, bạn phải khai thị cho chúng thật tốt, phải khuyên chúng niệm Phật vãng sanh, đừng tạo nghiệp này nữa, chúng sẽ hiểu, chúng sẽ rời đi. Cho nên cây cối của bạn cũng đều bảo tồn được, côn trùng gây bệnh cũng không cần giết chúng. Lấy ví dụ này, chúng ta thu nhỏ vấn đề này lại, giống như chúng ta trồng rau, chúng ta

trồng rau có côn trùng gây bệnh, chúng ăn sạch rau của bạn. Ở núi Cổ Tấn Malaysia, Chúng tôi cũng có đồng tu, ông ấy ở bên đó xây dựng một sân Golf rất lớn, đất đai có 5.000 mẫu Anh, thật sự là rất lớn, 5.000 mẫu Anh. Một mẫu anh là hơn 4.000 mét vuông, là 5000 lần của 4.000 mét vuông, đất đai lớn đến vậy, trong đó có vườn rau rất lớn. Ông ấy nói với tôi, ông không sát sanh, ông ăn chay trường. Năm đầu tiên trồng rau ở trong đó, 95% bị côn trùng ăn sạch, kiên trì không sát sanh; đến năm thứ hai, những côn trùng đó rất khách khí đối với ông, ăn một nửa, để lại cho ông một nửa. Tôi lên núi xem là năm thứ sáu, năm thứ sáu đi xem rau đó, thì vô cùng khách khí rồi, đại khái chỉ ăn có 5%, cũng là nói một phần hai mươi, hai mươi phần thì để cho ông ấy 19 phần, côn trùng chỉ ăn một phần. Cho nên, ông ấy rất hứng khởi mà kể với tôi trải nghiệm trong sáu năm này về vườn rau của ông.

Sau đó tôi nói với ông, tôi nói ông đối với những côn trùng này phải phát Phật hiệu cho chúng nghe, dùng mấy niệm Phật phát Phật hiệu ở trong vườn rau, côn trùng đúng thật không còn nữa, rau phát triển vô cùng tươi tốt. Chúng tôi ở Úc, chúng tôi dùng phương pháp này, câu thông với các loại côn trùng nhỏ, chúng sẽ không ăn của chúng tôi. Rau chúng tôi trồng có một luống rau, chỉ định phạm vi đó cúng dường cho các vị, những nơi khác không được đụng vào, chúng rất nghe lời. Chim nhỏ đến ăn trái cây, chúng tôi cũng là như vậy, cây ăn trái rất nhiều, chỉ ra một số cây, một số cây này chuyên môn cúng dường cho các vị, những cây khác không được đụng vào. Chúng rất hợp tác! Bạn phải dùng tâm chân thành để câu thông với chúng. Chim rất nhiều, bình thường chúng tôi đều mua thức ăn cho chim để cho chúng ăn, cho nên chim không ăn thực vật của chúng tôi, quyết không gây hại những thứ mà chúng tôi trồng. Chúng tôi trồng rất nhiều bắp, đó đều là thứ chim rất thích ăn, nhưng chúng đều không ăn. Khi không có thức ăn cho chim thì chim bay loạn xạ, bay rất thấp, bay qua trước mặt, thì hiểu là chúng muốn ăn rồi, nên nhanh chóng lấy thức ăn cho chim cúng dường cho chúng.

Cho nên những côn trùng nhỏ, động vật nhỏ này, ruồi muỗi kiến gián đều có thể câu thông, bạn phải dùng tâm chân thành, tâm từ bi, chúng cũng là chúng sanh, giống như chúng ta. Điều quan trọng nhất là phải tôn trọng. Chúng tôi đều gọi chúng là Bồ-tát, Bồ-tát chim nhỏ, Bồ-tát trùng nhỏ, chúng rất vui, họ đều gọi mình là Bồ-tát. Không thể dùng tâm tổn hại, vậy không tốt, đó là oan oan tương báo. Cho nên người nông dân dùng thuốc trừ sâu càng ngày càng nhiều, chính là oan oan tương

báo, đến sau cùng làm cho nông sản không thể ăn, con người các vị ăn cũng trúng độc, hàm lượng thuốc trừ sâu quá lớn. Chi bằng chân thật cúng dường chúng, không được tổn hại chúng.

Hỏi: Câu hỏi thứ chín, có phải là nhìn thấy thức ăn đều có thể niệm chú Biến thực chân ngôn?

Đáp: Biến thực chân ngôn không phải là bình thường niệm, biến thực chân ngôn là cúng dường cho quý thần, dùng biến thực chân ngôn. Chúng ta cúng dường những côn trùng nhỏ này thì không được dùng biến thực chân ngôn, biến không ra được, chúng thật sự muốn ăn, không biến ra được. Đối với quý thần thì có thể, không phải là bình thường, phải biết điều này.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi trong đạo tràng, tiền dư sau khi làm tượng Thích-ca Mâu-ni Phật, có thể dùng để làm tượng Phật khác được không?

Đáp: Có thể được.

Hỏi: Tiền cúng trai đàn dư ra nhiều, có thể chuyển sang dùng để xây chùa không? Ví dụ chỉ định một bộ kinh nào đó, nhưng tiền cần thiết để in kinh này rất ít, có thể chuyển sang in ấn kinh khác không?

Đáp: In kinh là như thế này, tốt nhất, Phật dạy chúng ta chuyên dùng riêng từng khoản tiền, không dùng vào việc khác, đây là như pháp nhất. Nhưng pháp mà Phật đã chế định cũng không phải là cố định không thay đổi, Phật Bồ-tát thông tình đạt lý, cho nên chúng ta tuân thủ quy củ của các ngài, thỉnh thoảng xem tình hình cần thiết thì có thể được. Giống như đại sư Ấn Quang, cả đời tiếp nhận cúng dường của tứ chúng, toàn bộ đều làm in kinh, ngài không làm việc khác. Nhưng khi gặp có tai nạn, hạn hán, lũ lụt, ngài đem tiền in kinh chia ra một phần để cứu nạn. Các tổ sư đại đức làm ra tấm gương như vậy, chúng ta phải tỉ mỉ mà thể hội, phải xem xét thật kỹ tình hình, vận dụng một cách khéo léo. Điều quan trọng nhất trong đây là không được dùng vào tư tâm, tội lỗi đó rất nặng; dùng vào lợi sanh, dùng vào chánh pháp thì đều có thể được. Đó gọi là người đồng tâm đó, tâm đồng lý đó.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi thứ mười một, Lão pháp sư nói đến “không báng quốc chủ”, quốc chủ chính là người lãnh đạo đoàn thể. Nếu lãnh đạo tham ô nhận hối lộ, chúng con có thể trình báo không?

Đáp: Sự việc này, chúng ta phải biết dụng ý khi Thế Tôn lập ra pháp. Giới luật, mỗi điều giới luật đều có nhân duyên tạo ra giới luật, vì sao ngài phải chế ra

giới luật này, cho nên trì giới phải hiểu khai giá trì phạm. Khi nào ngài khai duyên, khai giới thì không phải phạm giới. Khi đáng khai mà bạn không khai thì là phạm giới; khi đáng trì mà bạn không trì thì phạm giới, cho nên giới là linh hoạt. Phải nghiên cứu giới luật, nếu chiếu theo điều này để đi làm mà hoàn toàn không hiểu thì đó là chết cứng trong giới điều, vậy thì sai rồi.

Quốc chủ là lãnh đạo của một đoàn thể, người lãnh đạo nhất định phải nhận được sự tôn kính của đại chúng thì đoàn thể này mới có thể tốt. Nếu bạn huỷ báng, mọi người không tôn kính họ nữa thì đoàn thể này bị phá hoại rồi. Người lãnh đạo đất nước là một hình tượng rất lớn đối với đất nước, nếu họ thường bị huỷ báng, người lãnh đạo quốc gia sẽ không được sự tôn kính của nhân dân, sự oai nghiêm của họ không còn nữa, xã hội này nhất định sẽ loạn. Nếu xã hội an toàn, xã hội có trật tự, nhất định phải tôn trọng người lãnh đạo. Đoàn thể lớn nhỏ đều như vậy, đạo lý là ở chỗ này. Cho nên đây là vì sao không được huỷ báng quốc chủ. Họ làm việc sai, tự nhiên sẽ có pháp luật phân xử họ, họ phải chịu trách nhiệm nhân quả, không cần chúng ta nói. Trừ khi là tội cực nặng, nguy hại đến an toàn xã hội, nguy hại đến quốc gia dân tộc, đây là điều bất đắc dĩ, đây gọi là đại nghĩa diệt thân. Nếu không đến mức độ này thì phải nhẫn nại. Cho nên điều này phải xem xét tình hình, không được tùy tiện làm. Chúng ta không có loại trí tuệ này, không có trí tuệ lớn như vậy, thì vẫn là tuân thủ giáo huấn của Phật là chính xác.

Nói thật ra, chúng ta nói nhân quả, nói cảm ứng, chính là lấy Phật môn ra nói, người lãnh đạo Phật môn nếu nói thật ra đối với Phật pháp có gây tổn hại nghiêm trọng, không cần bạn phải đi tố cáo, không cần; thần hộ pháp sẽ chuyển họ đi, là thật, một chút chẳng giả, thần hộ pháp ở nơi đó hộ trì. Họ không muốn đi, hộ pháp sẽ khiến họ sanh bệnh, hoặc là khiến họ gặp phải khó khăn gì đó, họ không đi không được, cách này hiệu quả hơn bất cứ cách gì, lại không phá hoại nhân tình. Chúng tôi đã từng gặp được, khi chúng tôi vừa mới xây dựng quỹ Giáo Dục Phật-đà ở Đài Bắc, trong đó có một người, khi đến thì rất tốt, chúng tôi cảm thấy ông ta học Phật rất lâu rồi, đến sau cùng không giữ quy củ, ở trong đó làm cho tâm mọi người đều bất an.

Tổng cán sự của chúng tôi là cư sĩ Giản Phong Văn đã hỏi tôi phải làm sao, tôi nói đừng đụng vào người này, tính cách của ông ta rất ngạo mạn, đắc tội với ông ta, tương lai kết oán thù thì phiền phức, đừng đụng vào. Ông ấy hỏi phải làm sao? Tôi nói mỗi ngày cầu thần hộ pháp, mỗi ngày lạy Bồ-tát Vi-đà, sự việc giao cho các ngài

xử lý. Kết quả sau một tháng, ông ta đến từ chức. Giản cư sĩ nói thật có hiệu quả, ông ta muốn đi rồi, ông nói phải làm sao? Tôi nói ông cứ chấp thuận, đừng giữ ông ta lại là được rồi, ông vẫn giữ ông ta lại thì không được! Tôi nói chấp thuận, để ông ta đi. Bạn xem ông ấy cũng đã rời đi rồi, lại không mất mặt, đến được đi được, có hiệu quả! Chúng ta gặp phải sự việc khó khăn này, viết ra vấn đề khó khăn để ở dưới chân Phật Bồ-tát, giao cho Phật Bồ-tát xử lý, chẳng gì tốt bằng, thật sự có hiệu quả. Cho nên chúng ta phải có tín tâm kiên định, tin tưởng Phật Bồ-tát.

Phía dưới còn có hai trang nữa, còn có mười mấy câu hỏi, chúng ta để lại thứ sáu tuần tới trả lời tiếp. Đề mục hôm nay quá nhiều, bảy mươi đề mục, tốt rồi.